

Region øst

Etter to år som menighets-
utvikler tar John-Kjetil
Gagnat (29) over som pastor
i Misjonssalen Oslo.

FOTO: HÅVARD JØSSANG

– JEG ER JO EN BYGDEGUTT

Han har framtidsdrømmer om småbruk, villsau og menighetsplanting. Men foreløpig er han opptatt av å bygge et godt kristent fellesskap som kan sende disipler ut til Norge og verden. Bli bedre kjent med den nye pastoren i Misjonssalen Oslo.

LES MER SIDE 44

MITT BIBELORD

«Himmelriket er likt en skatt som var gjemt i en åker. En mann fant den, dekket den til igjen, og i sin glede gikk han bort og solgte alt han eide, og kjøpte åkeren.» Matt 13,44. De gode nyhetene om at himmelriket er kommet nær er nettopp det – gode nyheter. Gud har gode ting for oss. Ja, så gode at det sammenlignes med en skatt som er så verdifull at den som finner skatten er villig til å gi avkall på alt for å eie den. Alt annet blekner i forhold. Finneren av skatten sukker ikke over den høye prisen, men utbryter «hvor kan jeg betale?». Gleden over å finne skatten langt overgår kostnaden for å kjøpe den. Jesus viser oss at det han gir, er mye mer verdifullt enn alt annet i denne verden. For en skatt!

ANDREAS FURNES

MISJONSSAMBANDET ØST

Adresse:

Sinsenveien 25, 0572 Oslo

Telefon: 22 00 73 90

Åpningstid: tirsdag til torsdag
10.00 – 15.00

E-post: ost@nlm.no

Nettside: nlm.no/ost

Giverkonto: 8220 02 90131

Regionleder og ansvarlig
redaktør: Tom Teien

INNSPILL

TOM TEIEN
Regionleder

«Han som kom(mer)»

Selv om det er flere uker siden handelsstanden startet å minne oss på alt vi trenger å kjøpe før jul, er det først når selve adventstiden inntreffer at den store forventningen gjør seg gjeldende. Stuene pyntes med glitter, stall og stjerner (og muligens noen nisser). Kakene bakes mens julemusikken som før ble spilt fra CD-plater nå lyder enda klarere fra mer digitale plattformer.

Et annet fundament. Litt avhengig av hvem som spørres, vil nok grunnen til denne forventningsfulle gleden variere noe.

For de fleste – meg selv inkludert – er familie, fellesskap, mat og gaver gode grunner til å glede seg. I tillegg kan vi som trakk vinnerloddet ved å bli plassert i denne fredelige delen av verden, også glede oss stort over vår velstand – og friheten til å bruke den.

Min takknemlighet og glede har likevel et annet fundament. Adventstiden skaper fortsatt takknemlighet og glede over barnet som ble født i en stall i Betlehem. Men ettersom årene går kjenner jeg mer og mer på en enda større forventning til oppfyllelsen av Bibels budskap om at Jesus Kristus en gang skal komme igjen.

Gjenkomsten. Da Mesteren ble født i stallen for litt over 2000 år siden, utløste ikke det noen umiddelbar stor oppmerksomhet rundt omkring i den daværende kjente verden. Men når det lille barnet fra fødestuen blant halm, hester og kyr kommer for andre gang, som Herre og Konge, vil det ikke være en eneste avkrok i vår verden som ikke får det med seg.

Etter at Jesus hadde blitt løftet bort fra disiplene mens de sto

på Oljeberget, fikk de følgende beskjed av to menn i hvite klær: *Denne Jesus, som er tatt opp fra dere til himmelen, skal komme igjen på samme måte som dere så ham fare opp til himmelen* (Apg 1,11).

Akkurat da startet det vi ofte betegner som de siste tider, og siden da har vi ventet på hans gjenkomst. Så langt har det vært en tålmodighetsprøve av de mer sjeldne.

«Men advent har også et annet aspekt, nemlig forventningen om at den samme Jesus skal komme igjen.»

Advent. Selve ordet *advent* kommer fra det latinske «Adventus Domini», som betyr «Herrens komme».

Advent er derfor en tid for forberedelse, da vi gjør oss klar til å ta imot barnet som kom til oss i julen, Jesus.

Men advent har også et annet aspekt, nemlig forventningen om at den samme Jesus skal komme igjen. At han en gang skal vende tilbake til jorden – denne gang som Konge. Da vil Jesus sette seg på sin far Davids trone, og derfra skal han regjere til evig tid. Denne forventningen vil jeg ta med meg gjennom adventstiden.

God advent!

BIBELLESING

«Hva er ditt fremste råd om bibellesing?»

Marianne Thormodsæter Lindtjørn, stedlig representant i Peru

– Mitt beste tips er å ikke lukke bibelen! Ofte lukker me den og legg den vekk etter å ha lese i den. Det kan gjere at me gløymer den litt og kan til og med gjere at me gløymer kva me las sist. Dersom me lar den ligge open er det enkelt å kome tilbake og berre halde fram med lesinga.

Helene Fagervik, Bibelbruksleder i Bibelselskapet

– I tillegg til RIK bibelbruk-prinsippene – Regelmessig, I fellesskap og Kontinuerlig – så vil jeg anbefale å stoppe opp og lese noe som du legger ekstra merke til mange ganger. Jeg har noen vers som jeg har kommet tilbake til i snart to år, og jeg forstår dem på nye måter om igjen og om igjen.

Joakim Magnus, leder i Skaperkraft

– Mitt fremste råd er å lese regelmessig og å etablere en god hverdagsrytme. I tillegg er det viktig å stille spørsmål til teksten og gjerne føre en bibeljournal hvor du kan skrive ned tankene dine.

Knut Kåre Kirkholm, undervisningsleder på FiH

– Jeg prøver å ha en blanding mellom mengdetrening og nærlesing. Ofte leser jeg for å lese og for å bli vant til tekstene, mens jeg andre ganger leser mer med ettertanke og bønn. Jeg liker å få oversikt over hele bøker og bruker gjerne en studiebibel eller bibelkommentar til det.

Jorunn Sjaastad, tidligere Logos-redaktør

– Følg en plan, enten den er din egen eller den er laget av andre. Synes du det er vanskelig å «holde ut», kan du skaffe deg en lesepartner eller bli del av en «bibellesering» som hjelper hverandre med dagens viktigste måltid.

HÅVARD JØSSANG

– DE KRISTNE LOKALRADIOENE ER DAGENS «GALLERI»

– Vi må ikke et øyeblikk tro at Gud ikke bruker de kristne lokalradioene til å spre budskapet om Jesus, sier Sølvi Olimb.

FOTO: PRIVAT

Sølvi Olimb mener de kristne lokalradioene gjør det mulig for folk å lytte til det kristne budskapet litt i skjul. Hun sluttet tidligere i år som daglig leder i Radio Øst.

TEKST KAY ELLEFSÆTER

Vi undres på hvor Sølvi Olimb har det store engasjementet for misjonen generelt og medieinteressen – og kanskje spesielt radio – fra.

– Oppveksten på et Misjonssambandsbedehus har nok hatt veldig mye å si, og dessuten bibelskolen på Fjellhaug.

I min barndom og ungdom så sang vi mye sangen «Gud har en plan med ditt liv». Og det er noe merkelig med at når man begynner å stille seg selv spørsmålet «Hva vil Gud jeg skal bruke livet mitt til?», så begynner det som kan virke som tilfeldigheter å vise seg å kanskje ikke være tilfeldigheter likevel.

Det «åpnes dører», andre mennesker setter i gang noen tanker i deg, og så får du kanskje noen spørsmål om oppgaver du ikke hadde ventet, forteller Sølvi.

FRA BANK TIL RADIO. – For meg var det pappa som satte meg på tanken om å søke meg inn på Gimlekollen Mediesenter (nå NLA Medie- høgskolen Gimlekollen). Da hadde jeg fast jobb i en bank i Oslo, hadde tatt de to første årene i grunnutdanningen i Bankakademiet og trodde at veien var lagt fremover. Men sånn kan det gå, det ble ikke bank, men radio.

– Radio Øst har vært ditt store engasjement i mange år. Hvordan havnet du der?

– Jeg ble spurt av daværende styreleder, Trond Svenneby, om jeg kunne tenke meg å jobbe i Radio Øst. Det var jeg ikke helt klar for med en gang, men han ga seg ikke og det ble 11 år i en veldig spennende jobb.

RADIO ER FORTSATT AKTUELT. – Hører folk fortsatt på radio?

– Tall fra KANTAR for 4. kvartal 2022 viser at nesten 60 % lytter til radio daglig, og det er en liten oppgang fra 4. kvartal i 2021. Når det gjelder lokalradioene samlet så er jo tallene lavere, men nesten 9 % lytter til en lokalradio daglig. I antall personer så er det 400 000 som hver dag lytter til lokalradio, og da skjønner vi at lokalradioene fortsatt har en stor plass blant nordmenn.

– Ser du for deg en framtid for Radio Øst og andre kristne radioer?

– Absolutt! De kristne lokalradioene er dagens «galleri». En del bedehus hadde i gamle dager galleri hvor mennesker kunne sitte litt i skjul og lytte til det kristne budskapet. De kristne lokalradioene mener jeg er vår tids «galleri». De sitter hjemme eller i bilen og lytter til forkynnelsen og blir kalt av Gud.

Vi må ikke et øyeblikk tro at Gud ikke bruker de kristne lokalradioene til å spre budskapet om Jesus. Han bruker dem hver eneste dag, og jeg skulle ønske at mange flere fikk øynene opp for denne fantastiske muligheten til å spre evangeliet på.

SPYDSPISS I MISJONEN – Kan radioen fortsatt være en spydspiss for misjonen i vanskelige områder?

– Det er det ikke noen tvil om, og vi er så heldig at vi har Norea Mediemisjon som har spesialisert seg på akkurat dette. Gå inn på nettsiden deres og bli inspirert.

– Hvordan ser din framtid ut rent jobbmessig?

– Jeg skal prøve meg på å jobbe som freelance journalist, og så får vi se hvordan det går.

Det var gledelige nyheter da John-Kjetil ble presentert som ny pastor på lørdagsgudstjenesten i Misjonssalen.

FOTO: MISJONSSALEN

– JEG FIKK KJENNE PÅ VIKTIGHETEN AV KRISTENT FELLESSKAP

Hvem er 29-åringen som nå har tatt over som pastor i Misjonssambandets største menighet?

TEKST HÅVARD JØSSANG

Jeg møter John-Kjetil Gagnat på kontoret hans i Misjonssalen Oslo. Ti travle dager har gått siden han offisielt starta som pastor. Han ser fram til å preke førstkommende lørdag.

LEIRSTEDBARN. John-Kjetil vokste opp i nabo-uset til Solhøgda Leirsted, som foreldrene hans har vært bestyrere for siden 80-tallet.

– Jeg har fått Misjonssambandet inn gjennom morsmelka, forteller han. Som barn var

John-Kjetil med på det meste som skjedde på Solhøgda, om det så var barneleir eller «vi over 60». – Jeg var det der irriterende barnet som for rundt, sprang og spilte fotball både inne og ute, sier han.

MANGLET KRISTENT MILJØ PÅ EGEN ALDER. Nordmøringen har fått bevare troen han ble oppdratt i. Men det var på ingen måte lett å være kristen på hjemstedet.

– Særlig på videregående var det ekstremt krevende. Jeg hadde en kristen bekjennelse i ord, men i livsførsel kan man si at det så litt forskjellig ut – i beste fall. Jeg fikk virkelig kjenne på hvor viktig kristent fellesskap er, og hvor farlig det er når man mangler det, forteller John-Kjetil.

Fyll og festing ble en del av livet hans, og det kom til et punkt der han kjente at det ikke var slik livet skulle leves. – Jeg måtte spørre meg selv om det var dette som var livet nå, eller om jeg skulle gi Jesus en ny sjanse – en skikkelig ny sjanse.

John-Kjetil valgte det siste og takka ja til plass på Fjellheim Bibelskole. – Jeg hadde ikke endt opp her hvis jeg hadde valgt å være hjemme etter videregående, understreker han. Etter bibelskoleåret reiste han i Nord-Norge-team, før han gikk 2.-årslinja, Bibel og formidling, på Fjellheim.

– Hvorfor ble det tre år i Tromsø, og ikke bare ett?

– Delvis fordi det var veldig godt å komme til en plass der det var et kristent miljø med

OSLO: Sunndalingen fant seg fort til rette på Fjellhaug og i Misjonssalen i Oslo.

FOTO: HÅVARD JØSSANG

PASTOR: John-Kjetil har et stort engasjement for å utruste og disippelgjøre studenter, slik at de er bevisste på at de er sendt til verden med et oppdrag fra Kristus.

FOTO: HÅVARD JØSSANG

Hvem: John-Kjetil Gagnat (29)

Fra: Ålvundfjord, Sunndal kommune

Bosted: Oslo

Aktuell: Begynte som pastor i Misjonssalen Oslo etter to år som menighetsutvikler samme sted.

folk på samme alder, og det var vanskelig å gi slipp på det med en gang. Og så hadde jeg også et ønske om å gi noe videre av det jeg hadde fått gjennom undervisningen. Det var et veldig godt og viktig år for meg, på alle måter, sier han.

EN SKIKKELIG BY. Som 22-åring flyttet John-Kjetil til Oslo og begynte på teologistudier på Fjellhaug.

– Jeg trivdes fort i Oslo, fant meg fort til rette både på Fjellhaug og i Misjonssalen. Og jeg kjente på en trivsel og interesse for teologi, mer enn jeg hadde trodd, forteller 29-åringen.

– *Hva tenkte du om Oslo før du kom?*

– Jeg tror jeg så på Oslo som et nødvendig onde. Jeg måtte til Oslo for å studere teologi på den institusjonen jeg ville studere teologi på. Det var egentlig et offer. Jeg er jo en bygdegutt, smiler han.

Naturen rundt Oslo har ikke imponert sunndalingen, som var vant til snøkleddetopper hvor enn han snudde seg, i Sunndal og i Tromsø. – Jeg merka fort når jeg kom til Oslo at det her er en skikkelig by. Her er det ikke fjell, for å si det sånn. Her er det en mark som folk skryter opp i skyene, men som ikke er noe å skryte av, ler han.

Han kan likevel fortelle at han har blitt

glad i Oslo. – Det handler mest om folka her, om miljøet rundt Misjonssalen og Fjellhaug særlig, sier han.

VIL BEVARE OG UTRUSTE. Etter fullført mastergrad fikk John-Kjetil jobb i Misjonssalen som menighetsutvikler.

– Jeg ble veldig glad i Misjonssalen i løpet av åra mine på Fjellhaug, og jeg så allerede da viktigheten av arbeidet blant de unge voksne. I overgangsfaser kan mange «dette av lasset». Det å bevare og utruste folk i de fasene, og det å sette retning for folk, innså jeg at var kjempeviktig.

Her ligger det jo noe fra oppveksten min, tror jeg. Jeg fikk selv kjenne på kroppen hva som skjer når man ikke har det kristne fellesskapet. Man vil kanskje egentlig være kristen, men man har ikke fellesskapet til å bli bevart som det, sier den nyansatte pastoren.

– *Hva gjør du for å koble av?*

– Det blir en del fotball på TV-en. Jeg tror det er noe av det jeg slapper av mest med, egentlig. Ellers så liker jeg å henge med Karen (kjæreste) eller med venner, forteller han.

Jeg foreslår om ikke frisbee-golf er en ny kjærlighet i livet, noe han må bekrefte.

– Frisbee-golf er faktisk en veldig god avkobling, og det har blitt en del av det, sier han.

– *Har du drømmer for framtiden? Hva gjør*

John-Kjetil om 15 år?

– Da har jeg kjøpt meg et småbruk og har noen villsau, og har planta en menighet en eller annen plass, som er litt mer landlig enn Misjonssalen, smiler han halvt seriøst, og fortsetter: – Det kan være én vei. En annen vei er at jeg fortsatt er i Oslo, i menighetsammenheng, kanskje Misjonssalen.

5 DILEMMAER:

– *Se på fotball eller spille fotball?*

– Se på fotball. Jeg har blitt for gammel for å spille.

– *Lese roman eller teologisk faglitteratur?*

– Teologisk faglitteratur, uten tvil!

– *Spille frisbee-golf eller gå på topptur?*

– Nå blir det fort frisbee-golf.

– *Miste førerkortet i 6 måneder, eller barbere alt hår på hodet?*

– Jeg tror faktisk jeg må barbere alt håret. Jeg kan ikke miste lappen.

– *I en tenkt verden, hva ville du gjort: Arrangere møteuker og tale sammen med Tim Keller, eller spille fotball ved siden av Ole Gunnar Solskjær?*

Han må tenke seg om.

– Det er noe i meg som har lyst å si fotball med Solskjær. Men ikke si det til noen, avslutter John-Kjetil Gagnat.

Når familier på aksjonsdagen blir kjent på tvers av kulturelle barrierer og forskjeller, kan fordommer brytes.

FOTO: KRISTOFFER KROHN SÆVRE

Familien Krohn Sævre: Fra venstre: Margunn, Agnes (10), Selah (7), Kristoffer og Neema (12).

FOTO: PRIVAT

LØRDAGSSKOLE FOR HELE FAMILIEN

– Dette er en strålende mulighet for oss foreldre å bli kjent med hverandre, sier far Kristoffer Krohn Sævre om skoledagen som samler hele familien.

TEKST MARGUNN KROHN SÆVRE

Skramling av blikkbokser som ramler av bordet, brølet fra kamelen som helst ikke vil gå enda en runde med barn på ryggen, og summing av småprat på norsk, engelsk, swahili og somali.

Dette er lyden av aksjonsdag på NCS (Norwegian Community School) en lørdag i første semester. Vi i familien Krohn Sævre bor i Nairobi, og NCS er skolen til barna i familien. Misjonssambandet er arbeidsgiver til oss foreldrene og vi har tre jenter i 2., 5. og 7. klasse.

– Jeg liker best å skyte med pil og bue, sier familiens femteklassing, Agnes. Hun treffer blink og vinner godteri i premie. Skolegården er som et lite tivoli med hoppeslott, diverse kasteøvelser med og uten sprett, kamelriding og denne småpraten rundt mat og drikke.

Selah i 2. klasse og jeg, Margunn, går rundt hjørnet for å kaste dartpiler på blink. Syvåringen kaster bedre enn moren, er det lov å øve litt til neste gang?

BARN I KRIG. Selv om leken er moro, er temaet for innsamlingen nokså alvorlig: barn som

rammes av krig. Skolen har invitert elevenes familier til å bidra med mat til kiosken og penger til billetter. Inntektene går dette året til Redd Barna og høstens TV-aksjon i Norge: «La barn leve i fred».

Elevene presenterer fakta, holder tale og synger om vennskap, «alle er forskjellig, alle har en venn i seg». Skolen har 39 elever, det høyeste tallet på mange år. Noen av elevene har akkurat begynt å lære seg norsk, men leser sine innøvde setninger for hele forsamlingen.

I forberedelsene til denne dagen har barna på småtrinnet tegnet krig og sett for seg hvordan bomber treffer bakken.

– En dame så på et bombefly som akkurat skulle til å slippe bombe rett på henne, forklarer Selah om sin tegning.

– Og barnet hennes falt ned i grøfta der det var mange bomber, og hun ropte «Mamma!».

EIERSKAP. – Flere av elevene har historier om krig i nær familie, så temaet er aktuelt for oss, forteller Selah sin lærer, Marie Skretting.

I tillegg til å lære barn å delta i dugnad for medmennesker, ser læreren andre viktige sosiale aspekter i en dag som denne.

– Det å samle foreldrene gir eierskap til skolen og bedrer relasjonen og samarbeidet mellom lærere og foreldre.

Dessuten tror Marie Skretting at fordommer brytes når familiene er sammen og blir kjent på tvers av kulturelle barrierer og forskjeller. Fellesnevneren er at vi alle er fremmedkulturelle, men med en link til Norge.

Det spørres hit og dit om sambusaen virkelig er laget med kamelkjøtt, og om de har mer regnbuesaftis. Halalpøser selger like godt som de med svinerkjøtt, brusen er kald og kaffen er klar til å nytes ved siden av kakestykket.

– NCS er en utrolig god skole for våre barn. Jeg er takknemlig for at skolen skaper slike møteplasser for hele familien, sier far i familien Krohn Sævre. Han synes definitivt det er verdt å bruke en lørdag på skolen i ny og ne for å bli kjent med de andre foreldrene.

BEDRE KJENT MED JESUS OG HVERANDRE

Berit Synøve Stokstad (f.v.), Iselin Sjaastad og Camilla Gustavsen.

FOTO: ANNA LINDBAK HØRTE

Ung:Disippel åpna nytt skoleår med leir på Fjellhaug 22.–24. september. Det er i år nesten 60 deltakere fordelt på de tre trinnene.

Ung:Konfirmant-gjengen fikk en innføring i kristen tro, og lærte bl.a. om Bibelens troverdighet og om urhistorien i 1. Mosebok.

Fellesskapet. Ung:Etterfølger fikk dykke dypere inn i Bibelen og lære om hva den sier om å være en disippel av Jesus. Ung:Leder ble bedre kjent med seg selv gjennom personlighetstester, og de fikk lære mer om hva det vil si å være en kristen leder. Utenom undervisning var leiren spekket med aktiviteter, quiz, lovsang og underholdning.

Deltakere trekker fram fellesskapet med nye og gamle venner som særlig verdifullt med Ung:Disippel-leirene, i tillegg til å lære mer om Jesus og Bibelen.

– **Lært mye.** Iselin Sjaastad, Camilla Gustavsen og Berit Synøve Stokstad har fått bli bedre kjent med hverandre gjennom flere Ung:Disippel-leirer.

– *Hva har Ung:Disippel betydd for dere?*

– Det er den beste leiren, sier Iselin. – Vi blir bedre kjent med hverandre siden det er flere leirer i løpet av et helt år. Her er vi et kristent fellesskap og kan snakke sammen om troen.

– Jeg har lært ekstremt mye, forteller Camilla, som går Ung:Etterfølger sammen med Iselin.

Det er lett å bli kjent med folk, fortsetter hun. – Man kan bare si «hei».

Berit Synøve, som går Ung:Leder i år, trekker også fram relasjonsbyggingen:

– Ung:Disippel er et sted man kan komme og bare være seg selv og slappe av. Selv om det blir lite søvn, blir man våken. Og man får mange nye venner.

ANNA LINDBAK HØRTE

KOMMENDE ARRANGEMENTER

- 29. desember–1. januar | Nyttårsfestivalen | 8. trinn–3. vgs | Solbukta
- 30. desember–1. januar | Nyttårsfest | 8. trinn+ | Solåsen
- 12.–14. januar | Vinterverksted | 5.–7. trinn | Solbukta
- 26.–28. januar | Vinterleir | 2.–7. trinn | Hurdal Verk
- 9.–11. februar | Winter Games | 2.–7. trinn | Veslestølen
- 9.–11. februar | Vinterleir | 2.–4. trinn | Solåsen
- 26.–28. februar | Vinterferieleir | 2.–7. trinn | Livoll

NYTTÅRSFESTIVALEN 2024

Påmeldingen til årets Nyttårsfestival er åpen, og en gira ledergjeng er godt i gang med planleggingen. Temaet i år er «Lys». Årets festival er flyttet til Solbukta, utenfor Fredrikstad. Det blir fellesreise med tog fra Oslo S for de som ønsker det. For mer info kan dere sjekke påmeldingssiden på nlm.no/leirost, eller følge Nyttårsfestivalen på Instagram.

PERSONALENDRINGER

Helle Urtegård Austbø er fra 04.09.2023 ansatt som ettåring i Misjonssalen i Oslo.

Bjørn Moldekleiv har fra 01.08.2023 gått ned til 60 % stilling.

Ernst Jan Halsne har fra 01.10.2023 gått ned til 25 % stilling.

Natasha Victoria Galland har sagt opp sin stilling som administrasjonskonsulent. Hun har siste arbeidsdag 31.12.2023. Natasha fortsetter i en stilling i Personalavdelingen ved hovedkontoret.

TIPS TIL KANDIDATER?

Fram mot årsmøtet i 2024 er valgmemnda på jakt etter gode kandidater til valgene.

Det skal i 2024 velges medlemmer til:

- Regionstyret
- Barne- og ungdomsrådet (BUR)
- Valgmemnda

Vi ønsker å nominere personer som har Jesus i hjertet og et misjonsengasjement i hverdagen, og vi tilstreber variasjon internt i styrene når det gjelder nådegaver, kompetanse, kjønn, alder og geografisk tilhørighet i regionen.

Hvis du, eller noen du vet om, kan fylle et slikt verv på en god måte, ønsker vi tips. Valgmemnda vil, etter en helhetlig vurdering, ta direkte kontakt med kandidater vi finner aktuelle, og spørre om de er villige til å stille til valg. Hvis vedkommende ønsker det, kan vi samtidig si litt om hva man kan forvente av oppgaver i styrene.

Send ditt forslag innen 15. desember 2023 (men jo før jo heller), på epost til valgmemnda v/Tove Stang Karlsen, tkarlsen@nlm.no eller på tlf.: 97631675.

Regionårsmøtet i Misjonssambandet øst blir på Hurdal Verk folkehøgskole lørdag 1. juni 2024 i forbindelse med regionkonferansen 31. mai–2. juni.

VALGMEKND 2023–2024